

antog det for at være en Snydighed, men jeg har senere faaet saa gode Vidnesbyrd fra det andet, høie Thing, at jeg kan troste mig med, at min Mening dog ikke har været saa urigtig. Jeg tror altsaa virkelig, at vor Underbalance i Aarene 1857—68. har været de antydede 8 Millioner, men for det indværende og for det nu kommende Aar siger jeg, at Forholdet stiller sig betydelig gunstigere. Det er ikke Andet, vi have paastaet, og derfor sige vi, at en Indkomstskat for næste Finantsaar er uødvendig, thi man kan ikke komme bort fra det Simple og Klare, jeg udtalte ved 2den Behandling af Finantsloven, nemlig, at der er ingen Underbalance i Aar. De jydffe Baner ere i Fremstridt, og det er en Formueforøgelse; derfra kan man ikke komme bort. Naar vi i Aarene 1867—71 have haft 2 Millioner Rd. Underbalance og i Aar ikke have nogen Underbalance, men et Fremstridt af de jydffe Baner — et negativt Aktivt ere disse dog ikke, saaledes at de endog saa skulde give Underbalance i Stedet for at kunne bære deres Driftsomkostninger; i alt Fald er det vel kun det ærede Medlem fra Roskilde (A. Hage), som kan tro dette — saa spørger jeg: Hvorfor da i Aar paalægge Indkomstskat? Jeg hørte igaar en meget besynderlig Grund af det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen), nemlig den, at vi ikke burde beholde de Penge, der skulde indkomme ved Indkomstskatten, i vore egne Lommer, idet det ærede Medlem mente, at Borgerne vilde rutte med dem, naar de ikke kom ind i Statskassen. Jeg siger nu, at selv om det foregaaende Aar har været saa godt, som det er blevet sagt, er det dog klart, at de forudgaaende Aar ingenlunde have været gunstige, og kunde det da ikke netop gavne de mindre bemidlede Klasser, for hvilke flere ærede Medlemmer synes at have en særlig Forskjærlighed — og jeg haaber, at vi alle dele denne Forskjærlighed — at Pengene bleve i deres mere velstaaende Medborgeres Lommer? De berøres vel ikke selv af Indkomstskatten, men er det ikke gavnligt for Industrien, for Landvæsenet, for Forbedringer og Fremstridt i det Hele, at Pengene blive i Borgernes Lommer? Det forekommer mig ogsaa, at det, at Staten optraadte som Formynder for de her

omhandlede Penge, kunde føre til, at man vilde have Alt ind i Statskassen, men jeg tror dog, at denne vilde forrente Pengene daarlige, end det kunde ske andre Steder. Naar vi have en Reservecfond paa 30 Millioner, en Kassebeholdning paa 6½ Million og desuden Aktiver, der beløbe sig til 12 Millioner, altsaa i Alt henved 50 Millioner i Beholdning, turde det vel være nok, og det saa meget mere som det har vist sig, at man, naar de daarlige og urolige Tider komme, ikke tør gribe til Reservecfonden. Gjør man nemlig dette, eller tjer man ikke strax til Laan? Har ikke Aaret 1870 vist dette? Var det ikke nødvendigt den Gang at ty til Laan eller at gribe til nye Skattepaalæg, og er det derfor ikke den bedste Reservecfond, man skaber, naar man mager det saaledes, at Landet i det Hele er i en saadan Opkomst, at det er i Stand til at bære forøgede Statter samt i Stand til at faae Laan? Det gaar paa det store Pengemarked, som det gaar imellem Mand og Mand. Naar en Privatmand vil laane, spørger man: Har Du Noget at sætte i Pant; og man ser i det Hele efter, hvorledes hans Stilling er. Er han da velstaaende, og blomstre hans Indtægter, kan han bedre faae Laan, end naar det Modsatte er Tilfældet, og overføre vi dette paa Staten, maa det siges, at det at belægge Landet med Jernbaner, det at fremme Kommunikationsmidlerne og det at virke til, at almindeligt Velvære kan komme til at blomstre, er en bedre Reservecfond og betaler sig bedre end den Reservecfond, vi have her i Kjøbenhavn (P. Nielsen: Det Bedste er at have sin Gjæld betalt, thi da kan man bedre laane igjen!). Det ærede Medlem siger, at det er bedst at have sin Gjæld betalt, thi da kan man bedre laane; men der kan ogsaa indtræffe det Tilfælde, at Lande, som have en meget stor Gjæld, bedre kunne faae Laan end Lande, der ingen Gjæld have, men heller ikke have Noget at laane paa; det Billede maa man ikke glemme at opstille som Modsetning. Alt Reservecfonden i vaarskellige Tider ikke er god, have vi, som sagt, haft praktiske Exempler paa. — Hvad Jernbanerne angaar, skal jeg ikke indlade mig paa at godtgjøre for det ærede Medlem fra Roskilde, hvilket Aktivt de